

Η Ακολουθία των Παθών και ο Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός της Αποκαθλώσεως στη Λαμία

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στον κατάμεστο από πιστούς Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου [Λαμίας](#), χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών κατά την [Ακολουθία των Αχράντων Παθών](#) και κατά τον [Μέγα Αρχιερατικό Εσπερινό της Αποκαθλώσεως](#).

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στο τέλος της Ακολουθίας των Αχράντων Παθών ευχόμενος πατρικά τόνισε ότι «η πιο γλυκιά κούραση της

ζωής μας, είναι η κούραση της Μεγάλης Πέμπτης» και ότι «αν κανείς αναρωτιέται ποιος είναι ο ορισμός της αγάπης, τι σημαίνει αγάπη, ποια είναι η αγάπη, αρκεί να κοιτάξει τον Σταυρό του Χριστού»!

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών το πρωί χοροστάτησε στην Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών στον Ιερό Ναό της Αγίας Βαρβάρας Λαμίας και ακολούθως κατά τον Μέγα Εσπερινό της Αποκαθλώσεως χοροστάτησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Πολλές φορές ακούσαμε στον επίγειο βίο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, σε διάφορες ευκαιρίες ,να τονίζει στους μαθητές Του αλλά και σε όλους εμάς ότι ο χώρος της βασιλείας του Θεού είναι ο χώρος των εκπλήξεων ότι «από ανατολών και από δυσμών ήξουσι εις την βασιλεία, οι δε υιοί της βασιλείας εκβληθήσονται εις το πυρ το εξώτερον».

Αυτός ο λόγος του Χριστού, ο τόσο σκανδαλιστικός, αλλά και τόσο ελπιδοφόρος, βλέπουμε να επιβεβαιώνεται και πάνω στο Σταυρό. Βλέπουμε πάνω στο Σταυρό

ένας ευγνώμων ληστής, ένας κακούργος να γίνεται ο πρώτος οικιστής της Βασιλείας του Θεού «άξια ων επράξαμεν απολαμβάνομεν» ομολογεί «Μνήσθητι μου Κύριε εν τη Βασιλεία σου» αναφωνεί πάνω στο Σταυρό ο ευγνώμων ληστής και ο Κύριος τον διαβεβαιώνει, ότι από σήμερα «μετ εμού έση εν τω παραδείσω».

Αλλά δεν μένει μόνο εκεί η έκπληξη. Έρχεται και άλλη έκπληξη. Την ακούσαμε πριν από λίγο στο Ιερό Ευαγγέλιο. Ο Εκατόνταρχος βλέποντας τα σημεία, βλέποντας τη γη να συνταράσσεται, βλέποντας να συγκλονίζεται η κτίση ολόκληρη ομολογεί κι αυτός, αυτός ο οποίος υπηρέτησε την Σταύρωση, αυτός ο οποίος εκτέλεσε ως εκτελεστικό όργανο τις αποφάσεις του παρανόμου δικαστηρίου, ομολογεί «Αληθώς Θεού Υιός ει ούτος». Φοβερό και συγκλονιστικό και συγχρόνως βλέπουμε μια μέρα πριν από τη μεγάλη εορτή του Πάσχα, μία μέρα πριν από την επέτειο της διάβασης του λαού του Ισραήλ από την δουλεία στην ελευθερία, οι Ιουδαίοι ετοιμάζονταν να γιορτάσουν το Πάσχα και για αυτό πηγαίνουν τον Πιλάτο και τι του ζητούν; «ίνα κατεαγώσιν αυτών τα σκέλη, και αρθώσιν.». Ζητούν από τον Πιλάτο να επιταχυνθεί ο θάνατος των τριών σταυρωμένων. Του Χριστού και των δύο ληστών. Να σπάσουν δηλαδή τα κόκαλά τους, ώστε να εκπνεύσουν πιο γρήγορα ώστε τη μέρα του Σαββάτου, τη μέρα της εορτής να μη βρίσκονται πάνω στο Σταυρό αλλά ήδη να έχουν ενταφιαστεί για να μπορέσουν να εορτάσουν αμέριμνοι Πάσχα.

Τι τραγωδία! Τι υποκρισία! Αυτοί που θέλουν να τιμήσουν τον Κύριο της Δόξης, ο οποίος τους εξήγαγε στη γη της Επαγγελίας, αυτοί είναι που έχουν σταυρώσει τον Κύριο της Δόξης, που Τον έχουν οδηγήσει πάνω στο Σταυρό. Τι φοβερή δικαίωση των λόγων του Χριστού!

Οι θρησκευόμενοι, οι δήθεν πιστοί, οι δήθεν ευλαβείς, οι δήθεν ευσεβείς, οι δήθεν ακριβείς στην πίστη, είναι αυτοί οι οποίοι προκειμένου να τελέσουν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα, προκειμένου να γιορτάσουν θρησκευτικά το Πάσχα, ζητούν να επιταχυνθεί ο θάνατος του Χριστού και των σταυρωμένων. Κι οι στρατιώτες σπάνε τα κόκαλα του πρώτου ληστή, σπάνε τα κόκαλα και του δεύτερου αλλά «ως είδον αυτόν ήδη τεθνηκότα, ου κατέαξαν αυτού τα σκέλη, αλλ' είς των στρατιωτών λόγχη αυτού την πλευράν ένυξε, και ευθέως εξήλθεν αίμα και ύδωρ». Ένας από τους στρατιώτες με τη λόγχη του έμπηξε την πλευρά του Ιησού από πού εξήλθε ζωντανό αίμα και ζωντανό ύδωρ.

Συγκλονιστικές εικόνες και σε αυτές τις εικόνες βρίσκεται πάλι μία ψυχή όχι από το θρησκευτικό κόσμο, πάλι βρίσκουμε μία ψυχή από τον κόσμο της έξωθεν κοινωνίας, από τους κοσμικούς ανθρώπους της εποχής. Βρίσκεται ένας επιφανής άρχοντάς ο Ιωσήφ, ο οποίος τολμά μπροστά στην αδικία, «ευσχήμων βουλευτής υπάρχων», ήταν μέλος του βουλευτικού σώματος με κίνδυνο και με διακινδύνευση της θέσης του αξιώματος του «ητήσατο το Σώμα του Ιησού». Ζήτησε από τον Πιλάτο το Σώμα του Χριστού για να κηδεύσει όπως αρμόζει τον Λυτρωτή του κόσμου και μαζί με τον Νικόδημο, ο οποίος πήρε μαζί του, αγόρασε εκατό λίτρα

σμήρνας και αλόης και εκλεκτών μυρωδικών, έλαβαν το Σώμα του Ιησού και τον ενετύλιξαν στη Σινδόνη και έπραξαν τα δέοντα. Έτσι λοιπόν βλέπουμε εικόνες φοβερές αλλά πολύ διδακτικές αλλά συγχρόνως και πολύ ελπιδοφόρες, για κάθε άνθρωπο αμαρτωλό, πολύ αισιόδοξες για κάθε άνθρωπο αποτυχημένο, εικόνες πολύ αισιόδοξες για κάθε άνθρωπος που αισθάνεται ότι ίσως είναι μακριά από την Εκκλησία, μακριά από την πνευματική ζωή για κάθε άνθρωπο, ο οποίος διαπιστώνει ότι οι μέριμνες της ζωής, η καθημερινότητα η σκληρή, οι ανταγωνισμοί της καθημερινότητας, οι δυσκολίες στις διαπροσωπικές σχέσεις και χίλια δύο προβλήματα, νιώθει ο άνθρωπος ότι τον εκβαρβαρίζουν, ότι τον απομακρύνουν από την προσευχή, από την πραότητα, από την ηρεμία, από τη γαλήνη που χαρίζει ο Χριστός.

Να όμως, που ο Χριστός πάνω στο Σταυρό Του υπογράφοντας με το αίμα Του την αιώνια διαθήκη Του με εμάς, την αιώνια συμφωνία αγάπης με όλους εμάς, υπογράφοντας με το αίμα Του τον έρωτά του για μας, γι' αυτό και ο Ιωσήφ κοιτώντας τον, αυτό ακούσαμε πριν από λίγο στο Δοξαστικό, μιλάει μαζί Του και αναρωτιέται «Πώς εγώ βλέπω εσένα που δι' εμε εκουσίως υπελθόντα θάνατον». Πώς εγώ να κηδέψω Εσένα. Πώς εγώ να αγγίξω το Άχραντό Σου Σώμα με τα δικά μου βρώμικα χέρια. Πώς να Σε προσπαύσω Θεέ μου, τι να Σου προσφέρω. Πώς να Σε κηδέψω, πώς να Σε φροντίσω».

Λόγοι συγκλονιστικοί, λόγοι οι οποίοι δικαιώνουν αυτό που θα ακούσουμε και θα ζήσουμε στην Ανάσταση ότι από τον τάφο «συγγνώμη ανέτειλε». Από τον τάφο ανέτειλε η συγχώρεση. Από τον τάφο του Χριστού ανατέλλει η πραγματική συγχώρεση και είναι μια μεγάλη ευκαιρία σήμερα μπροστά στον τάφο του Χριστού αν θέλουμε να κηδέψουμε τον Χριστό, αν θέλουμε να αγγίξουμε το Σώμα Του, αν θέλουμε να αλείψουμε με τα μύρα της καρδιάς μας, με τα μύρα της ψυχής μας, αν θέλουμε να προσφέρουμε ρόδα και λουλούδια και άνθη από την ψυχή μας στο Χριστό μονάχα ένα λουλούδι να Του προσφέρουμε και να Του χαρίσουμε: «Τη συγχώρεση και τη συγγνώμη».

Να ζητήσουμε συγχώρεση, να ζητήσουμε συγγνώμη και να ζητήσουμε συχώρηση και συγγνώμη από κάθε άνθρωπο που έχουμε κατακρίνει, από κάθε άνθρωπο που έχουμε κατηγορήσει, από κάθε άνθρωπο που έχουμε στοχοποιήσει, για κάθε μικρή ή μεγάλη βαριά ή ελαφριά ας πούμε κουβέντα που βγήκε από το στόμα μας για άλλον άνθρωπο, για κάθε λογισμό αρνητικό τον οποίο έχουμε διαπράξει. Συγγνώμη και συχώρεση να ζητήσουμε για να μη βρεθούμε και εμείς προ εκπλήξεων. Συγγνώμη και συχώρεση να ζητήσουμε από τους αμαρτωλούς, από τους απομακρυσμένους, από τους περιθωριακούς, γιατί ναι, έξω στις πλατείες, ναι έξω στους δρόμους, υπάρχουν ληστές ευγνώμονες. Ναι, έξω στους δρόμους υπάρχουν εκατόνταρχοι που είναι διατεθειμένοι να ομολογήσουν «Αληθώς Υιός Θεού εστίς Ούτος». Ναι! Υπάρχουν πόρνες, που θέλουν να αλείψουν με τα μύρα της καρδιάς

τους τα πόδια του Ιησού, υπάρχουν ψυχές ευλογημένες που αγαπούν το Θεό πολύ περισσότερο από εμάς που νομίζουμε ότι έχουμε ιδιοκτησία τον Θεό, έχουμε ιδιοκτησία την πίστη μας, ότι η πίστη ανήκει μόνο σε εμάς και σε κανέναν άλλο.

Ο Χριστός ανέβηκε στο Γολγοθά και κατέβηκε στον τάφο για να καταργήσει κάθε αποκλεισμό, να καταργήσει κάθε προϋπόθεση, κάθε οριοθέτηση, κάθε διάκριση. Ο Χριστός βρίσκεται στον τάφο για να νικήσει τον θάνατο για όλους ανεξαιρέτως, για να μην αφήσει κανέναν έξω από τη σωτηρία, έξω από την αιώνια ζωή, έξω από τη βασιλεία.

Να αγαπήσουμε τον Κύριο με όλη μας την ψυχή, να ακολουθήσουμε τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο, να ακολουθήσουμε τις Μυροφόρες γυναίκες, να ακολουθήσουμε τον ληστή, να ακολουθήσουμε την πόρνη. Είδατε στη Θεία Μετάληψη αυτά τα παραδείγματα μας φέρνει ο Θεός: «ως τον ληστήν, ως την πόρνην ως την αιμόρουν». Αυτές τις ταλαίπωρες ψυχές που αγάπησαν, αγάπησαν αληθινά τον Κύριο, αγάπησαν πραγματικά, δεν εγκλωβίστηκαν σε τύπους, δεν εγκλωβίστηκαν σε θρησκευτικά καθήκοντα, οι άλλοι Τον σταύρωσαν και την άλλη μέρα πήγαιναν και έκαναν σταυρούς. Τον σταύρωσαν και την άλλη μέρα πήγαιναν τάχατες να κάνουν προσευχή, Τον σταύρωσαν και την άλλη μέρα πήγαιναν στις εκκλησίες σαν να μη συμβαίνει τίποτα.

Μη γίνουμε τέτοιοι χριστιανοί. Μη γίνουμε σταυρωτές του Χριστού στην ουσία και φαινομενικοί χριστιανοί στην εικόνα. Να γίνουμε αληθινοί χριστιανοί, που να αγαπάμε πραγματικά το Χριστό, να είμαστε ερωτευμένοι με τον Χριστό, να αγαπάμε Αυτόν που μας αγάπησε και να μην μας ενδιαφέρει τίποτα άλλο, κανένας άλλος, τίποτα αυτού του κόσμου, μονάχα να είμαστε άξιοι της αγάπης Του, να είμαστε άξιοι της θυσίας Του, να είμαστε άξιοι του έρωτός Του για μας».

Δείτε το κήρυγμα του Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών:

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

Όπως κάθε χρόνο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών μετά την Ακολουθία της Αποκαθλώσεως, μετέβη στο Κοιμητήριο της πόλεως, όπου τέλεσε αρχιερατική Επιμνημόσυνη Δέηση υπέρ αναπαύσεως όλων των κεκοιμημένων.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών επισκέφθηκε προσκυνηματικώς και ετέλεσε ικετηρίους δεήσεις ενώπιον του Επιταφίου τους Ιερούς Ναούς: Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Νέας Μαγνησίας, Αγίου Κοσμά του Αιτωλού Εργατικών Κατοικιών Νέας Μαγνησίας, Αγίου Νεκταρίου Νεαπόλεως και Αγίου Ευαγγελιστού Λουκά, Πολιούχου Λαμίας.

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)